

Original Article/นิพนธ์ต้นฉบับ

เจตคติของผู้ปกครองต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

สุมาลี ดีจงกิจ¹, เจียมใจ จีระอำพร¹, ปาริชาติ คุณาธรรมรักษ์¹,
พรจิต จิตรธเวช¹, จุฑามาศ หันยอ²

¹ ภาควิชาวิทยาศาสตร์สื่อความหมายและความผิดปกติของการสื่อความหมาย
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

² โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ

บทคัดย่อ

บทนำ: เจตคติของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ และจิตใจของเด็กพิการ ผู้ปกครองที่มีเจตคติเชิงลบต่อเด็กหูพิการอาจส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กได้

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ปกครองต่อเด็กประสาทหูพิการ โดยใช้แบบทดสอบเจตคติฉบับภาษาไทย ประกอบด้วยข้อย่อย จำนวน 30 ข้อ คะแนนรวม 180 คะแนน โดยผลคะแนนรวมสูงบ่งบอกถึงเจตคติที่ดี

วิธีการศึกษา: กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 47 คน เข้าร่วมตอบแบบสอบถามโดยสมัครใจ ในจำนวนนี้มีแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบและสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 42 คน

ผลการศึกษา: ผู้ปกครองมีคะแนนรวมด้านเจตคติตั้งแต่ 54 - 118 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.38 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.46 คะแนน และพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ปกครองและคุณลักษณะทั้ง 5 ด้านของผู้ปกครองคือ อยุ่ระดับการศึกษา รายได้ ระดับความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็ก และความรู้เกี่ยวกับหูพิการ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุเชิงเส้นตรงพบว่า สามารถใช้ปัจจัยทั้ง 5 ร่วมกันเพื่ออธิบายการผันแปรของเจตคติของผู้ปกครองได้ร้อยละ 35 โดยระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเจตคติของผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป: เจตคติของผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 89.38 คะแนน เมื่อพิจารณาคุณลักษณะทั้ง 5 ด้านของผู้ปกครองพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อเจตคติของผู้ปกครอง

คำสำคัญ: เจตคติ ความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้ปกครอง

Corresponding Author: สุมาลี ดีจงกิจ

ภาควิชาวิทยาศาสตร์สื่อความหมายและความผิดปกติของการสื่อความหมาย

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล 270 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท

เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ +66 2201 2425 อีเมล sumalee.dec@mahidol.ac.th

บทนำ

เจตคติของบิดามารดาต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก เนื่องจากเจตคติจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ และจิตใจของเด็ก¹ โดยทันทีที่บิดามารดาของเด็กทราบว่าลูกของตนเองมีประสาทหูพิการจะเกิดความหวุ่นวิตก ผิดหวัง และท้อถอย² รวมทั้งญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ย่าหรือตายายของเด็กพิการ ยังเกิดความรู้สึกและความวิตกเช่นเดียวกับบิดามารดาของเด็ก³ ปัญหาเหล่านี้นำไปสู่การเกิดเจตคติเชิงลบทำให้มีการเลี้ยงดูและช่วยเหลือเด็กอย่างไม่เหมาะสม กล่าวคือ บิดามารดาบางรายปกป้องลูกมากเกินไป ในขณะที่บิดามารดาหลายคนปฏิเสธว่าลูกมีตัวตนอยู่จึงละทิ้งลูก ไม่ต้องการให้ลูกประสาทหูพิการ ไปอยู่ร่วมกับเด็กปกติ ซ่อนลูกไว้ที่บ้านไม่ให้ออกไปสู่สถานที่สาธารณะ และบางครั้งบิดามารดาควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้ จึงทำร้ายหรือทำโทษเด็กโดยไม่มีเหตุผลที่สมควร⁴ นอกจากนี้ บิดามารดาที่มีเจตคติเชิงลบมักแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกน้อยต่อเด็กพิการ มีแนวโน้มที่จะให้การป้อนกลับพฤติกรรมความสามารถ และวิจารณ์เด็กในเชิงลบ หรือประเมินความสามารถของเด็กต่ำกว่าที่เป็นจริง ส่งผลให้บิดามารดามีความคาดหวังเรื่องการศึกษาของเด็กต่ำเกินไป พฤติกรรมดังกล่าวของผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ทำให้เด็กมีสภาพจิตใจต่อตัวเองในเชิงลบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของเด็กต่อไป⁶

เจตคติที่ดีจะนำไปสู่การยอมรับปัญหาของเด็ก ทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีเจตคติเชิงบวกมีความพยายามใฝ่หาความรู้เรื่องความพิการประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของลูกหลานของตนเอง เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการปรับตัวและปรับวิธีการเลี้ยงดูเด็กให้เหมาะสม⁷ ทั้งนี้ บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีเจตคติที่ดีต่อเด็ก มีอิทธิพลทำให้บุคคลในครอบครัวและผู้ใกล้ชิดมีเจตคติที่ดีไปด้วย ทำให้เกิดการยอมรับการมีสมาชิกครอบครัวที่มีความพิการ เกิดการสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในสิ่งที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก ทำให้เด็กพิการมีความเชื่อมั่นในตนเอง เพิ่มความตื่นรู้ สนใจการเรียนรู้ และทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น⁷ อย่างไรก็ตาม จากรายงานการศึกษาของ Dharitri และคณะ⁴ พบว่า ผู้ปกครองของเด็กบกพร่องทางการได้ยินบางคนมีเจตคติเชิงบวก ขณะที่บางคนมีเจตคติเชิงลบ⁴

การศึกษาในต่างประเทศมีหลายงานวิจัยที่ศึกษาเจตคติของบิดามารดาต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติ เช่น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง เพศของผู้ปกครอง เพศของเด็ก อายุของผู้ปกครอง อายุของเด็ก สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ อาชีพ และจำนวนบุตรในครอบครัว^{2,8,9} เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทย การศึกษาเจตคติต่อผู้พิการยังมีน้อย เช่น การศึกษาเจตคติของอาจารย์มหาวิทยาลัยต่อผู้พิการ¹⁰ และเจตคติของอาจารย์พยาบาลต่อผู้พิการ¹¹ แต่ไม่พบรายงานการศึกษาเจตคติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะศึกษาเจตคติของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องต่อไป

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ปกครองต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ปกครองและตัวแปรต่างๆ คือ อายุ ระดับการศึกษารายได้ต่อครอบครัว ระดับความใกล้ชิดของผู้ปกครองที่ดูแลเด็ก และความรู้ของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องของการได้ยิน

วิธีการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 47 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเจตคติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติ ซึ่งสร้างโดย Yucker และคณะ¹² มีจำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 180 คะแนน โดยคะแนนสูงสะท้อนถึงการมีเจตคติเชิงบวกมากกว่าคะแนนต่ำ แบบสอบถามนี้ได้แปลเป็นภาษาไทยแบบย้อนกลับ (Back translation) โดย Dechongkit¹⁰ มีความน่าเชื่อถือ (Reliability of the test, rtt) เท่ากับ 0.82

วิธีการเก็บข้อมูล

ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการตอบแบบสอบถามโดยสมัครใจให้เวลาในการตอบตามความสะดวกของผู้ปกครอง เมื่อตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วนำมาส่งกับครูประจำชั้นหรือผู้แทน มีการติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับกลับมา โดยการแจ้งเตือนผู้ปกครองโดยตรง หรือโทรศัพท์ติดตามทุก 2 สัปดาห์เป็นจำนวน 3 ครั้ง รวบรวมแบบสอบถามได้ จำนวน 46 ฉบับ จากทั้งหมด 47 ฉบับ แต่มีแบบสอบถามที่มีข้อมูลครบและนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 42 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.30 โดยเป็นแบบสอบถามที่ได้ข้อมูลจากบิดาหรือมารดา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และผู้ปกครองอื่นๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 (ตารางที่ 1)

การวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์คะแนนเจตคติเป็นค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation, SD) ส่วนความสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติและกลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อครอบครัว ระดับความใกล้ชิดในการดูแลเด็ก และความรู้ของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับความบกพร่องทางการได้ยิน ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple linear regression) แบบ Enter method ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติต่อตัวแปรแต่ละด้านใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation, r)

ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเท่ากับ 41.56 ปี (SD = 8.74) โดยส่วนมากมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับปริญญาตรี รายได้ส่วนใหญ่เฉลี่ยเดือนละ 20,001 - 30,000 บาท ความใกล้ชิดในการดูแลเด็กอยู่ในระดับมาก และความรู้ของบิดามารดาผู้ปกครองโดยการประเมินตนเองอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ปกครอง

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (%)
ผู้ปกครอง (n = 42 คน)	
บิดามารดา	35 (83.33)
ผู้ปกครองอื่นๆ (ชาย ย่า ป้า อา)	7 (16.67)
อายุ, ปี (n = 42 คน)	
21 - 30	3 (7.14)
31 - 40	16 (38.10)
41 - 50	17 (40.48)
50 ขึ้นไป	6 (14.28)
X = 41.56; SD = 8.74	
ระดับการศึกษา (n = 41 คน)	
ประถมศึกษา	4 (9.8)
มัธยมศึกษา	20 (48.8)
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	17 (41.4)
รายได้ (n = 39 คน)	
น้อยกว่า 5000 บาท	1 (2.6)
5,001 - 10,000 บาท	11 (28.2)
10,001 - 20,000 บาท	7 (17.9)
20,001 - 30,000 บาท	12 (30.8)
มากกว่า 30,000 บาท	8 (20.5)
ระดับความใกล้ชิด (n = 42 คน)	
น้อย	2 (4.8)
ปานกลาง	13 (31.0)
มาก	17 (40.5)
มากที่สุด	10 (23.8)
ระดับความรู้ (n = 40 คน)	
น้อย	4 (10)
ปานกลาง	24 (60)
มาก	10 (25)
มากที่สุด	2 (5)

เจตคติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีคะแนนต่ำสุด และสูงสุดเท่ากับ 54 คะแนน และ 118 คะแนน ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.38 คะแนน (SD = 16.46) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติต่อตัวแปร 5 ด้าน คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อครอบครัว ระดับความใกล้ชิดกับเด็ก และความรู้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับความบกพร่องทางการได้ยินพบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อผู้พิการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (r) เท่ากับ 0.59 และสามารถร่วมกันพยากรณ์เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กหูพิการได้ร้อยละ 35 ($R^2 = 0.35$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นเพื่อพยากรณ์เจตคติโดยนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา

ปัจจัย	Coefficient	P Value
อายุ	0.12	0.45
ระดับการศึกษา	0.48	0.01
รายได้	-0.09	0.57
ความใกล้ชิดกับเด็ก	0.04	0.79
ความรู้	0.18	0.30

ค่าคงที่ = 41.18; $r = 0.59$; $R^2 = 0.35$; $F = 3.35$; $P = 0.02$

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเจตคติกับตัวแปรแต่ละตัวพบว่า ระดับการศึกษา อายุ และความรู้ของผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางการได้ยินมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อเจตคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.44, 0.32$ และ 0.33 ตามลำดับ) ส่วนรายได้และระดับความใกล้ชิดของผู้ปกครองกับเด็กหูพิการไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนเจตคติของผู้ปกครองต่อตัวแปรแต่ละตัว

ปัจจัย	จำนวน (คน)	r	P Value
อายุ	42	0.32	0.04
ระดับการศึกษา	41	0.44	0.00
รายได้	39	0.13	0.44
ความใกล้ชิดกับเด็ก	42	-0.01	0.94
ความรู้	40	0.33	0.04

อภิปรายผล

เจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 89.38 คะแนน ซึ่งต่างจากเจตคติของอาจารย์จากมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา และอาจารย์พยาบาลจากคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตพญาไท ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 93.7 คะแนน และ 92.8 คะแนน ตามลำดับ^{10, 11} แสดงให้เห็นว่าคะแนนเจตคติของอาจารย์ในทั้งสองการศึกษามีความใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเดียวกัน จึงน่าจะมีคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกันและได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามแม้ว่าการศึกษานี้จะใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันกับการศึกษาข้างต้น แต่เจตคติของผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีผลต่างจากผลการศึกษาทั้งสองเรื่อง อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีคุณลักษณะที่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างข้างต้นทั้งด้านความรู้ ความเชื่อ วัฒนธรรม เศรษฐฐานะ และลักษณะความสัมพันธ์กับผู้พิการ จึงอาจทำให้มีเจตคติที่แตกต่างกันได้¹³ การพิจารณาคะแนนเจตคติของแต่ละกลุ่มตัวอย่างเป็นสิ่งที่ควรระวังในด้านความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งด้านคุณลักษณะ ประสิทธิภาพ วัฒนธรรมและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง^{12, 13} เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวอาจมีผลต่อเจตคติของกลุ่มตัวอย่างได้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นพบว่า คุณลักษณะของผู้ปกครองทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กับเจตคติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.59 และคุณลักษณะทั้ง 5 ด้านของบิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถร่วมกันพยากรณ์เจตคติของผู้ปกครองได้ร้อยละ 35 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 2) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์พบว่า มีเพียงปัจจัยระดับการศึกษาเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์เจตคติของผู้ปกครองได้ ผลการวิเคราะห์นี้ยืนยันจากผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันที่พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเจตคติของผู้ปกครอง ($r = 0.44$) (ตารางที่ 3) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาสูงมีความสัมพันธ์กับคะแนนเจตคติที่สูงขึ้น ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ Kurian⁸ และ Cuskelly และคณะ¹⁴ ซึ่งพบว่า บิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงมีเจตคติที่ดีกว่าบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ¹⁴ เนื่องจากผู้มีการศึกษาสูงมีโอกาสที่ดีกว่าในการ

ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการบริการด้านการแพทย์ การฟื้นฟู และการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก ทำให้ บิดามารดาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้การ เลี้ยงดูเด็กด้วยความรู้สึกเครียดและลำบากน้อยกว่าบิดา มารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ¹⁵ สำหรับการศึกษา ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับปริญญาตรี จึงน่าจะมามีวิธีในการสืบค้นข้อมูล ด้านการให้บริการและแหล่งให้การสนับสนุนเด็กได้ดี ทั้งนี้ จากรายงานการศึกษาของ Dunst และคณะ¹⁶ พบว่า การได้รับการสนับสนุนจากสังคมที่ดีจะช่วยลดความเครียด ภายในครอบครัว ซึ่งช่วยทำให้บิดามารดาใส่ใจต่อเด็ก และมีผลทำให้คนในครอบครัวปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า เจตคติของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอายุ ($r=0.32$) (ตารางที่ 3) โดยผู้ปกครองที่มีอายุมากขึ้นจะมีเจตคติ ที่ดีกว่าผู้ปกครองที่มีอายุน้อยกว่า ผลการศึกษา สอดคล้อง กับรายงานการศึกษาของ Staniland¹⁵ ซึ่งพบว่า ผู้มีอายุมากกว่า จะมีความรู้สึกลำบากในการดูแลผู้พิการน้อยกว่าผู้มีอายุน้อย และยิ่งสอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ Bell¹⁷ ซึ่งพบว่า ครอบครัวที่มีผู้ปกครองอายุน้อยจะมีความเครียดและความ ลำบากในการดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาก เนื่องจากผู้ที่มีอายุน้อยมีประสบการณ์ในการเลี้ยงดูเด็กน้อย แต่เมื่อมีอายุมากขึ้นจะมีประสบการณ์มากขึ้นและทำให้เลี้ยง ดูเด็กได้ดีขึ้น สำหรับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุค่อนข้างสูงคือ มีอายุเฉลี่ย 41.56 ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะมี ประสบการณ์ในการดูแลเด็กมากจึงอาจทำให้เจตคติของ ผู้ปกครองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอายุ ในทางตรงข้าม มี รายงานการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า ผู้มีอายุน้อยมีเจตคติที่ดี ต่อผู้พิการมากกว่าผู้มีอายุมาก¹⁸ ส่วนอีกการศึกษาพบว่า อายุ ของบิดามารดาของเด็กพิการไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติ¹⁹

สำหรับความสัมพันธ์ของเจตคติกับรายได้ของผู้ปกครอง มีการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า ครอบครัวที่มี เศรษฐฐานะดีจะมีเจตคติที่ดีกว่าครอบครัวที่มีเศรษฐานะต่ำ กว่า^{8, 20, 21} โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา ด้าน เศรษฐกิจ ครอบครัวเด็กอาจได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ ด้านสุขภาพและการศึกษาอย่างไม่เพียงพอ เนื่องจากข้อจำกัด ด้านงบประมาณ ซึ่งส่งผลให้เด็กพิเศษได้รับการสนับสนุน อย่างไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม²⁰ ทั้งนี้ จากรายงานการศึกษา ของ Dunst และคณะ¹⁶ พบว่า การสนับสนุนที่ดีจากสังคมส่ง

ผลให้บิดามารดาใส่ใจต่อลูกพิการ สำหรับการศึกษา นี้ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวและเจตคติ ของผู้ปกครอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มี จำนวนน้อย จึงไม่แสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจน และเป็น ที่ น่าสังเกตว่ามีผู้ปกครองตอบคำถามด้านรายได้ต่อครอบครัว เพียง 39 ราย (ตารางที่ 1)

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและความใกล้ชิด กับเด็กในการศึกษานี้ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ แต่มีบางการศึกษาพบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ กับความใกล้ชิดในเชิงบวก ขณะที่บางการศึกษาพบความสัมพันธ์ในเชิงลบ²² ทั้งนี้ จากรายงานการศึกษาของ Yucker²³ พบว่า การศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและความ ใกล้ชิดยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนขึ้นอยู่กับชนิดของความใกล้ชิด เช่น ความใกล้ชิดของบิดามารดากับลูก หรือความใกล้ชิด ของญาติผู้ใหญ่กับหลาน เป็นต้น

การศึกษาเรื่องเจตคติและความรู้เกี่ยวกับความ บกพร่องทางการได้ยินพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับรายงานการศึกษาของ Hung และคณะ²⁴ ซึ่งพบว่า ความรู้เรื่องความบกพร่องทางการ ได้ยินทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคนทั่วไป กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เนื่องจากความรู้ทำให้ คนทั่วไปเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการของผู้ที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินดีขึ้น ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อผู้พิการ ทำให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนจากสังคมดีขึ้น รวมทั้งส่งผลให้ผู้ปกครองและ คนในครอบครัวมีเจตคติที่ดีต่อเด็กประสาหูพิการด้วย¹⁶

ผลจากการศึกษานี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการ ให้คำแนะนำ บิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เช่น การจัดฝึกอบรม ความรู้เรื่องเจตคติต่อผู้พิการ และความรู้เกี่ยวกับความ บกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้ ผลการศึกษานี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการ ศึกษาวิจัยเจตคติต่อผู้พิการสำหรับหน่วยงานอื่นๆ ที่ทำงาน เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

อย่างไรก็ตาม สำหรับการศึกษาด้านเจตคติครั้งต่อไป คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวนมากขึ้น และทำการศึกษาในกลุ่มนักวิชาชีพที่ ทำงานเกี่ยวข้องกับคนพิการประเภทต่างๆ เพื่อจะได้ให้ความ

ช่วยเหลือและให้การสนับสนุนได้เหมาะสมกับความต้องการ
ของคนพิการแต่ละประเภทต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ นางพัฒนา เกตุกาญจน์
ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ และอาจารย์
ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการรวบรวมเก็บแบบสอบถาม
สำหรับการทำวิจัยนี้ และขอขอบคุณ นายวิรัช พันธุ์กล้า
ที่ช่วยบันทึกข้อมูลของงานวิจัยนี้ นอกจากนี้ ขอขอบคุณ
ผู้ปกครองทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามข้อมูล
จึงทำให้งานวิจัยนี้ดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

References

1. Horne MD. *Attitudes toward handicapped students: Professional, peer, and parent reactions*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates; 1985.
2. Kumar S, Rao G. Parental attitudes towards children with hearing impairment. *APDRJ*. 2008;19(2):111-117.
3. Adox S. Grandparenting special needs children: Coping with challenges is a family affair. The Spruce website. <https://www.thespruce.com/grandparenting-special-needs-children-1695846>. Updated January 16, 2017. Accessed February 13, 2018.
4. Dharitri R, Murthy VN. Hearing impaired children: their behavior problem and parental attitudes. *J Clin Psychol*. 1990;17(1):12-16.
5. Kemp LCD. Environmental and other characteristics determining attainment in primary schools. *Br J Educ Psychol*. 1955;25(2):67-77. doi:10.1111/j.2044-8279.1955.tb01339.x.
6. Taylor E, Chadwick O, Heptinstall E, Danckaerts M. Hyperactivity and conduct problems at risk factors for adolescent development. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*. 1996;35(9):1213-1226.
7. Fox NA, Kimmerly NL, Schafer WD. Attachment to mother/attachment to father: a meta-analysis. *Child Dev*. 1991;62(1):210-225.
8. Kurian T. A Survey of parental attitudes towards their hard of hearing children. *JAIISH*. 1978;1:1-9.
9. Wanjiru TN. *Parental attitudes towards children with hearing impairment and academic performance: a case of Kambui School for the deaf*. [master's thesis]. Githunguri District, Kiambu: Kenya, Kenyatta University; 2014.
10. Dechongkit S. *Selected relationships and descriptions concerning attitude toward and knowledge about people with disabilities among university faculty members in Thailand*. [dissertation]. Illinois, USA: Illinois State University; 1999.
11. Suksabai W, Dechongkit S. Attitudes of nurse teaching associates toward people with disabilities. *Rama Med J*. 2004;24:1-6.
12. Yuker H, Block J, Younng J. *The measurement of attitudes toward disabled persons*. Albertson, NY: Human Resources Center; 1966.
13. Zernitsky-Shurka E. The impact of cultural: ethnic, religious, and national variables persons with disabilities. In: Yuker HE, ed. *Attitudes toward persons with disabilities*. New York, NY: Springer; 1988:154-163.
14. Cuskelly M, Gilmore L. The home and family environment and its impact on school achievement. *SAJE*. 2007;8:287-297.

References

15. Staniland L. Public perceptions of disabled people: Evidence from the British social attitudes survey 2009. London: The Office for Disability Issues; 2011. https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/325989. Accessed February 13, 2018.
16. Dunst CJ, Trivette CM. Assessment of social support in early interventions programs. In: Meisels SJ, Shonkoff JP, eds. *Handbook of Early Childhood Intervention*. New York: Cambridge University Press; 1990:326-349.
17. Bell HM. *Manual for the Adjustment Inventory (student form) Standard*. California: Stanford University Press; 2004.
18. Forer LK. *Birth Order and Life Roles*. Springfield, IL: Illinois Press; 1999.
19. Yazbeck R, Parmenter U. Parent-child relationship and ADHD symptoms: a longitudinal analysis. *J Abnorm Child Psychol*. 2004;36(2):285-296.
20. McLoyd VC. The impact of economic hardship on black families and children: Psychological distress, parenting and social emotional development. *Child Dev*. 1990;61(2):311-346.
21. Rank NR. Socialization status. In: Nichols WC, Pace-Nichol MA, Becvar DS, Napler AY, eds. *Handbook of development and intervention*. New York, NY: Wiley; 2000.
22. Sylvia M. *Attitudes of Pre-school Teachers Towards inclusive education for children with hearing impairments*. [master's thesis]. Kenya: Kenyatta University; 2002.
23. Yuker H. Variables that influence attitudes toward people with disabilities: conclusions from the data. *J Soc Behav Personal*. 1994;9:3-22.
24. Hung HL, Paul PV. Inclusion of students who are deaf or hard of hearing: secondary school hearing students' perspectives. *Deafness Educ Int*. 2006;8(2):62-74.

Original Article/นิพนธ์ต้นฉบับ

Guardians' Attitudes Toward Children With Hearing Impairments

Sumalee Dechongkit¹, Jeamjai Jeeraumporn¹, Parichat Kunadhamraks¹,
Ponjit Jithavech¹, Jutamas Hunyor²

¹ Department of Communication Sciences and Disorders, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital,
Mahidol University, Bangkok, Thailand

² Pratumnaksuankulab School, Bangkok, Thailand

Abstract

Background: The attitudes of guardians have a significant impact on the social, emotional, and psychological development of children with disabilities. Guardians' negative attitudes toward children with hearing impairments may affect the ways of nurturing their children.

Objective: To determine the attitudes of guardians toward their children with hearing impairments. The guardians' attitudes were determined by using a Thai language questionnaire regarding their attitudes towards people with disabilities, which was composed of 30 items with a total score of 180. Higher scores reflected more positive attitudes.

Methods: The questionnaires were distributed to 47 guardians. Forty-two questionnaires were completed for analysis.

Results: The attitude scores ranged from 54 to 118 with a mean of 89.38 and a standard deviation of 16.46. There was a relationship between their attitudes and a set of 5 characteristics of guardians which were age, educational level, income, degree of contact, and knowledge about hearing loss by using multiple regressions. Thirty-five percent of the variance of guardian attitudes was accounted for by a linear combination of the five guardian characteristic variables. The educational level of guardians was found to have a positive relationship with attitudes of guardians.

Conclusions: The mean score of guardian attitudes was 89.38. Among the 5 guardian characteristic variables, the education level was positively correlated to guardian attitudes.

Keywords: Attitude, Hearing impairments, Guardian

Corresponding Author: Sumalee Dechongkit

Department of Communication Sciences and Disorders, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University,
270 Rama VI Road, Ratchathewi, Bangkok 10400, Thailand.

Telephone: +66 2201 2425 E-mail: sumalee.dec@mahidol.ac.th